

Nummer 22 | 15. November 1913 | 62. Aargang

Tempeltjenesten og det hellige Præstedømme.

Af Apostel James E. Talmage i »The House of the Lord«.

Som omtalt i foregaaende Kapitler (se Side 273) erklærer Jesu Kristi Kirke af Sidste-Dages Hellige paa det bestemteste, at Templer, opførte og indviede til den Allerhøjestes Tjeneste, ere nødvendige i vore Dage, og at Kirken har faaet det guddommelige Hverv at bygge og vedligeholde saadanne Helligdomme og indgaa i dem for at udføre Evangeliets frelsende og ophøjende Ordinancer for baade Levende og Døde.

Dette Arbejde har allerede antaget et paa en Gang storslaaet og forbausende Omfang. Daabsordinancer med tilhørende Haandspaalæggelse, Ordination til Præstedømmet og Beseglinger, baade af Mand og Hustru til hinanden og af Børn til deres Forældre, ere i denne Uddeling udførte i Templerne i et Antal, der allerede tæller mange Millioner, og Arbejdet fortsættes med usvækket Iver og Nidkjærhed.

Jesu Kristi Evangelium er givet til Menneskeslægtens Frelse; dets Fordringer og Love ere gjældende baade for de Levende, som ere saa lykkelige at høre Evangeliets glade Budskab, medens de leve i Kjødet, og for de Døde, som annamme Sandheden i Aandeverdenen. Evangeliet er gjennemtrængt af den ubegrændsede Altruismes Aand; dets frelsende Magt rækker ud gjennem Dødens Porte. Da dette Arbejde for de Døde kun kan udføres paa saadanne hellige Steder, som ere indrettede og indviede dertil, vil der altid være Brug for Templer, saa længe der er Sjæle, som vente paa disse Ordinancers Udførelse.

Den Tidsalder, hvori vi leve, er den mest betydningsfulde i

Verdenshistorien; thi den bærer i sit Skjød baade Fortidens Frugter og en endnu større Fremtids levende Frø. Den er Tidernes Fyldes Husholdning, for hvilken forbigangne Husholdninger kun have været Forberedelser og Indledninger. Det frelsende og herliggjørende Arbejde, der udføres i vore Dages Templer, overgaar det, der fandt Sted i tidligere Tiders Templer, ligesom Dagens klare, fulde Lys overgaar Morgendæmringens Taage.

Tempeltjenesten i Salomons, Zerubbabels og Herodes' Templer blev udført under det mindre eller aaronske Præstedømmes Autoritet; thi det højere eller melkisedekske Præstedømme, hvis oprindelige Navn er det hellige Præstedømme efter Guds Søns Orden, var bleven borttaget ved Moses. Vore Dages Templer administreres under den højere Myndighed. Vigtigheden og Betydningen af Forskjellen mellem disse to Præstedømmer ville vi nu omtale lidt nærmere. At disse to ere adskilte og selvstændige i deres Væsen, fremgaar af Pauli Ord i Brevet til Hebræerne:

„Hvis der altsaa var Fuldkommelse at faa ved det levitiske Præstedømme (thi paa Grundlag af dette har jo Folket faaet Loven), hvilken Trang var der da yderligere til, at en anden Slags Præst skulde opstaa efter Melkisedeks Vis og ikke nævnes efter Aarons Vis? Naar nemlig Præstedømmet omskiftes, sker der med Nødvendighed ogsaa en Omskiftelse af Loven." (Heb. 7 : 11—12.)

Apostelen lægger Vægt paa det melkisedekske Præstedømmes Overlegenhed, idet han henviser til Jesus Kristus som en Ypperstepræst efter Melkisedeks Vis. (Se Heb. 5 : 6, 10; 6 : 20; Ps. 110 : 4; 1. Mos. 14 : 19.) Patriarkerne fra Adam til Moses vare i Besiddelse af dette Præstedømme. Aaron blev ordineret til en Præsts Embede, ligeledes hans Sønner; men at Moses havde en højere Myndighed er tydeligt vist gjennem Herrens Irettesættelse af Aaron og Miriam. (4. Mos. 12 : 1—8.) Efter Aarons Død indtog hans Søn Eleazar hans Stilling som Ypperstepræst i det mindre Præstedømme, og selv Josva maatte gaa til ham for at søge Raad og Instruktioner. (4. Mos. 27 : 18—23.)

Fra Moses' Død, og til Kristus paabegyndte sin Gjerning, fandtes kun det mindre eller aaronske Præstedømme paa Jorden med Undtagelse af saadanne Tilfælde, hvor den højere Myndighed er bleven meddelt visse Personer, der vare kaldede til at udføre en særlig Mission, som for Ex. Herrens udvalgte Profeter Esaias, Jeremias, Ezekiel og andre. Det er tydeligt, at disse Profeter, Seere og Aabenbarere vare særligt og individuelt beskikkede; men det ser ud til, at de ikke havde Ret til at ordinere Andre til denne Myndighed; thi paa deres Tid var det højere Præstedømme ikke paa Jorden i en fuldkommen organiseret Tilstand med Embedsmænd og Quorumer. Saaledes var Tilfældet derimod ikke med det aaronske eller levitiske Præstedømme; thi dets Embeder og Afdelinger vedbleve indtil Kristus. Den sidste, der holdt og udøvede det

aaronske Præstedømmes Myndighed under den gamle eller mosaiske Uddeling, var Johannes den Døber, som var særligt beskikket. Dette er fremstillet paa følgende Maade i ny Aabenbaring:

„Men Moses lærte Israels Børn dette tydeligt i Ørkenen og søgte med Flid at helliggjøre sit Folk, at de maatte skue Guds Ansigt;

Men de forhærdede deres Hjerter og kunde ikke taale hans Nærværelse; derfor svor Herren i sin Vrede (thi hans Vrede var optændt imod dem), at de ikke, medens de vare i Ørkenen, skulde indgaa til hans Hvile, hvilken Hvile er hans Herligheds Fylde.

Derfor tog han Moses ud af deres Midte, og ligeledes det hellige Præstedømme;

Og det mindre Præstedømme vedblev, hvilket Præstedømme har Nøglen til Engles Betjening og det forberedende Evangelium,

Hvilket Evangelium er Evangeliet til Omvendelse og Daab og Syndsforladelse, og Loven om kjødelige Bud, hvilket Herren i sin Vrede lod vedblive med Aarons Hus blandt Israels Børn indtil Johannes, hvem Gud opreiste fuld af den Helligaand fra sin Moders Liv;

Thi han blev døbt, medens han endnu var i sin Barndom, og blev ordineret af en Guds Engel, da han var otte Dage gammel, til denne Magt, til at omstyrte Jødernes Rige og gjøre Herrens Vej ret for hans Folks Aasyn for at berede dem til Herrens Tilkommelse, i hvis Haand al Magt er given.“ (Pagtens Bog 84 : 23—28.)

Det højere eller melkisedekske Præstedømme blev gjengivet af Jesus Kristus selv og forblev hos Apostlerne og i Kirken under deres Administration efter hans Korsfæstelse, men tabtes igjen under det store Frafald.

Det hellige Præstedømme i sin Fylde er gjengivet til Jorden i vore Dage, ikke alene det mindre Præstedømmes Embeder som Diakon, Lærer og Præst, hvilke udgjøre det aaronske eller levitiske Præstedømme, men ogsaa den højere Myndighed — Ældster, Halvsjerds, Patriarker, Apostle og Højpræster.

Det aaronske Præstedømme er opkaldt efter Aaron, som blev kaldet til at tale for Moses og til under Moses' Ledelse at virke for Guds Hensigters Opfyldelse blandt Israels Børn. (2. Mos. 4 : 14—16.) Af denne Grund kaldes det ofte det mindre Præstedømme, men uagtet det er mindre end det andet, er det dog hverken lille eller ubetydeligt. Medens Israel vandrede i Ørkenen, bleve Aaron og hans Sønner kaldte ved Aabenbaring og beskikkede til at forrette Præstetjeneste i Israel. (2. Mos. 28 : 1.)

Paa et senere Tidspunkt i Israels Historie udvalgte Herren hele Levi Stamme til at være Aaron behjælpelig med Udførelsen af Gudstjenesten. Leviternes særlige Pligter bestode i at tage Vare paa Tabernaklets hellige Kar og Inventar og at deltage i Tabernakeltjenesten. Leviterne bleve udsete til at træde i Stedet for de Førstefødte af alle Stammerne, som Herren fordrede til at gjøre Præstetjeneste lige fra

den Tid, da den sidste store Plage ramte Ægypterne, ved hvilken den Førstefødte i ethvert ægyptisk Hus blev ihjelslagen, medens de Førstefødte i Israel bleve skaanede. (4. Mos. 3 : 12—13; 39 : 44—45, 50—51.) Denne Kaldelse, som Leviterne saaledes modtoge, har derfor faaet Navnet det levitiske Præstedømme. (Heb. 7 : 11.) Det maa betragtes som en Tilføjelse til det aaronske Præstedømme og er ikke i Besiddelse af den højeste præstelige Myndighed. Det aaronske Præstedømme, saaledes som det er gjengivet til Jorden i denne Uddeling, indbefatter den levitiske Orden. (Pagtens Bog 107 : 1, 20.) Dette Præstedømme holder Nøglerne til Engles Betjening og til at forrette Evangeliets ydre Ordinancer. Det bestaar af Diakoner, Lærere og Præster, og Biskoppen er den præsiderende Myndighed.

Det større eller melkisedekske Præstedømme er opkaldt efter Kongen af Salem, en stor Ypperstepræst; før hans Tid „kaldtes det: det hellige Præstedømme efter Guds Søns Orden; men af Agtelse eller Ærbødighed for det højeste Væsens Navn og for ikke at gjentage hans Navn for ofte kaldte de, nemlig Kirken i Oldtiden, Præstedømmet efter Melkisedek" (1. Mos. 10 : 18; Heb. 7 : 1—17; Pagtens Bog 107 : 2—4.) Dette Præstedømme har Ret til Præsidentskabet i alle Kirkens Embeder, og dets vigtigste Opgave er at gjøre Tjeneste i aandelige Ting; thi det besidder Nøglerne til alle Kirkens aandelige Velsignelser, har Ret til, „at Himlene aabnes for dem, at have Samfund med den Førstefødtes Forsamling og Menighed, samt nyde Samfund med og være nær hos Gud Fader og Jesus Kristus, vor Mægler i den nye Pagt". De særlige Embeder, som høre til det melkisedekske Præstedømme, ere Apostel, Patriark eller Evangelist, Højpræster, Halvfjerds og Ældster.

Vore Dages Templer ere betjente af og de hellige Ordinancer udførte under det højere eller melkisedekske Præstedømmes Autoritet, den højeste Myndighed, som nogensinde er beseglet paa Mennesker. Den guddommelige Profeti, som Malachias forkynder, er ved at gaa i hurtig Opfyldelse. Elias, Profeten, er bleven sendt til Jorden og har meddelt Kirken den Magt og Myndighed, hvormed dette store Arbejde for de Døde udføres. Som Følge af hans Komme blive Fædrenes Hjerter vendte mod deres Børn og Børnenes Hjerter mod Fædrene og alt dette som en Forberedelse for Kristi andet Komme.

— Søg Guds Rige først. Først! Ikke mange Mennesker gjøre dette. De lukke lidt Religion ind hist og her — en Gang om Ugen maaske. De kunne lige saa godt lade være. Det er ingen Nytte til at søge Guds Rige, medmindre vi søge det først. D.

Efteraarskonferencen i Aalborg.

Konferencen i Aalborg begyndte Lørdag Aften den 4. Oktober i Forsamlingssalen, Valdemarsgade 2. Præsident M. Christophersen, 3 besøgende Ældster og alle de i Konferencen virkende Missionærer vare tilstede samt en Del Søskende og Venner fra Frederikshavn og Brønderslev.

Mødet aabnedes med Salmen: „Gjør, hvad er Ret". Bøn af W. L. Breinholt og Salmen: „Fryd dig, o Jord". Efter at Konference-præsident John F. Petersen havde budt de Forsamlede Velkommen, aflagde følgende Ældster deres Rapporter over Arbejdet i de forløbne 6 Maaneder: Adolph Petersen og Ezra M. Nielsen, Frederikshavn, og George Jensen, Brønderslev.

Koret sang til Afvexling: „Som Staden, der paa Bjerget staar". Præs. John F. Petersen rapporterede Aalborg Gren. Tilstanden i Grenen er god og alle dens Organisationer i en trivelig Forfatning. Ældsterne Wilford L. Breinholt, Erastus P. Petersen, William Jensen og Heber S. Nielsen omtalte deres Arbejde i Aalborg Gren og bar deres Vidnesbyrd.

Mødet sluttedes med Salmen: „Fra Himlens høje Hvælv".

Taksigelse af Præs. M. Christophersen.

Søndag Morgen Kl. 10 afholdt Søndagsskolen sin Konference. Den aabnedes med Sangen: „Vær velkommen, Søndag Morgen". Bøn af Ældste Ole Andersen. Derefter Sangen: „Der er Skjønhed her paa Jord".

Rapporter fra Konferencens Søndagsskoler aflagdes derefter som følger: Aalborg Gren af Bestyrer Valdemar Gerlach, Frederikshavn Gren af Ældste Adolph Petersen og Brønderslev Gren af Ældste George Jensen.

Et interessant og godt udført Program, bestaaende af Sange, Oplæsninger, Korlektier og Klasseøvelser, blev derpaa givet af Aalborg Grens Søndagsskole.

Ældste John S. Hansen udtalte sin Glæde over at have haft Lejlighed til at lytte til det smukke Program og opmuntrede Skolens Lærere og Elever til at fortsætte det gode Arbejde.

Til Afvexling blev Salmen: „Hører, I Stammer og Slægter paa Jord", afsungen, hvorefter Ældste Ole Andersen talte nogle opmuntrende Ord til Børnene.

Præs. Martin Christophersen omtalte de store Velsignelser, der ere forbundne med at adlyde Evangeliet i vor Ungdom og at have Lejlighed til i Søndagsskolen at lære Vejen til Frelse at kjende. Han opfordrede Børnene til at sætte deres Maal højt og stræbe at naa det.

Skolen sluttedes med Sangen: „Jorden med sit Blomsterflor".

Taksigelse af Ældste Louis Jacobsen.

Søndag Efterm. Kl. 2. Mødet aabnedes med Salmen: „De lette Bud i Skib med Rør". Bøn af Ældste George Jensen og Salmen: „Morgenrødens Straaler bryde". Præs. John F. Petersen aflagde Rapport over Arbejdet i Aalborg Konference i det forløbne Halvaar. 8 Ældster have virket i Konferencen, og de have i den Tid uddelt 18,532 Skrifter, omsat 230 Bøger, besøgt 7,781 Fremmedes Huse, havt 985 evangeliske Samtaler, døbt 21 og velsignet 5 Børn. Konferencen har 328 Medlemmer, hvoraf 38 holde Præstedømmet, og 106 Børn.

Br. H. C. V. Hansen rapporterede, at Aalborg Skrifteforening havde uddelt 624 Skrifter og omsat 42 Bøger.

Missionspræsident Martin Christophersen talte om Tilstanden i Missionen og den Mangel paa Missionærer, som nu gjør sig gjældende. Han foreslog dernæst Kirkens Generalautoriteter, saaledes som de bleve vedtagne ved den sidst afholdte Generalkonference i Salt Lake City, Utah, og Missionens Autoriteter som følger: E. Taft Benson som midlertidig Præsident over den europæiske Mission, Martin Christophersen som Præsident over den skandinaviske Mission med John S. Hansen som Oversætter og Redaktionssekretær ved „Skandinaviens Stjerne" og Jesse H. Nielsen som Missionssekretær. Derefter foreslog han at løse Konferencepræsident John F. Petersen og Søster Agda Petersen med Tilladelse til at rejse hjem og at indsætte Ældste William Jensen som Præsident over Aalborg Konference og W. L. Breinholt som Konferencens Sekretær. Alle Forslagene vedtoges enstemmigt.

Koret sang til Afvexling: „Du, som dadler og fordømmer".

Præs. John F. Petersen foreslog derpaa at løse Ældste George Jensen fra hans Missionsvirksomhed i Aalborg Konference og oplæste derefter Ældsternes Beskikkelser som følger:

Aalborg Gren: William Jensen, Forstander, med W. L. Breinholt, E. P. Petersen og Heber Nielsen som Medarbejdere, Valdemar Gerlach som Leder af Sangkoret, A. Gerlach som Organist og Søster Kathrine Thomsen som assisterende Organist.

Frederikshavn Gren: Adolph Petersen, Forstander, med Ezra M. Nielsen som Medarbejder.

Præs. Petersen sagde, at han havde glædet sig meget ved at blive bekjendt med de Hellige i Aalborg, og uagtet han kom som en Fremmed til denne Stad, følte han dog, som om han kjendte hver Person i Grenen, og takkede dem alle for deres Venlighed og Hjælp.

Ældste William Jensen sagde, at det var hans Ønske at udføre de Pligter, som nu paahvilede ham, efter bedste Evne, saaledes at Konferencen kunde vedblive at voxe og trives.

Ældsterne George Jensen og Louis Jacobsen talte derefter nogle faa Minuter og bar deres Vidnesbyrd.

Mødet sluttedes med Salmen: „Kjærlighed er Lysets Kilde".

Taksigelse af Ældste Ezra M. Nielsen.

Søndag Aften Kl. 7. Mødet aabnedes med Salmen: „Nu Zions Sol paany opgaar". Bøn af Ældste William Jensen; derefter sang Koret: „Hellige Tone".

Ældste Ole Andersen omtalte Guds Riges Oprettelse paa Jorden og viste, at dette Rige havde en Konge, Embedsmænd og Borgere samt Love og Ordinancer, der maatte adlydes af Alle, som ønskede at blive Medlemmer af dette Rige.

Koret sang: „Hvile".

Ældste John S. Hansen forklarede Nødvendigheden af at adlyde Guds Love; disse Love ere evige, og al den Fattigdom, Sygdom og Nød, der findes i Verden, er ikke Guds Villie eller skabt af Gud, men Resultaterne af Menneskenes egne Overtrædelser af de evige Love. Gud ønsker at frigjøre Menneskene fra alle disse Ting, men denne Frigjørelse kan kun komme gjennem Evangeliet.

Præs. M. Christophersen omtalte de Velsignelser, som de Sidste-Dages Hellige nyde, og den Aand og Kraft, som gjør sig gjældende i Kirken. Han opmuntrede Alle til at undersøge Evangeliet i Oprigtighed og slutte Pagt med Herren.

Mødet sluttedes med en Sang af Koret: „Gud vær med dig".

Taksigelse af Præs. John F. Petersen.

Mandagen den 6. Oktober afholdtes det sædvanlige Præstedømsmøde for Ældsterne, og om Aftenen var der en selskabelig Sammenkomst, som indledes med Koncert af Sangkoret, hvorefter den kvindelige Hjælpeforening afholdt en Basar og serverede Forfriskninger.

Wilford L. Breinholt,
Sekretær.

Tankesprog.

Der er nogle Mennesker, som altid have hele deres Rigdom hos sig. De behøve ikke et paladslignende Hjem eller en velfyldt Pengepung. De behøve ikke at kjøbe sig Adgang til det gode Selskab; thi Alle holde af dem. De ere velkomne allevegne, fordi de have, hvad Penge ikke kunne kjøbe: et glad, muntert, hjælpsomt og behageligt Væsen.

Alle ønske at omgaas dem, fordi det er en Glæde at være i deres Selskab. Alle elske Solskin og hade Skummelheden og Mørket.

Ingen nok saa velspækket Pengepung kan veje op med en god og venlig Optræden. Ingen materiel Rigdom kan sættes ved Siden af et lykkeligt Sind, der udstraaler Glæde og Tilfredshed.

Men saadanne Egenskaber kunne ikke udvikles og forenes med Egenkjærlighed og Selvgodhed. Det er Mennesker, som have Noget at give, og ikke dem, som kun ønske at modtage, der er Forespørgsel efter overalt.

Lørdag den 15. November 1913.

Præsident Hyrum M. Smiths Hilsen.

Efter at være kaldet og udsendt formedelst Profetiens Aand og beskikket ved Haandspaalæggelse af Kirkens øverste Præsidentskab til at præsidere over den europæiske Mission af Jesu Kristi Kirke af Sidste-Dages Hellige, og efter at have naaet Liverpool den 30. September 1913 efter en behagelig Overrejse, vil jeg gjennem „Stjernen" sende alle de Sidste-Dages Hellige min hjerteligste Hilsen. Jeg paaskjønner tilfulde den store Ære, der saaledes er vist mig, og jeg paatager mig denne Kaldelses Ansvar og Pligter med et glad og ydmygt Sind. Jeg har Tillid til Herren; paa ham stoler jeg, og jeg ser op til ham i Tro til, at han vil give mig Kraft og Visdom og sin hellige Aands Inspiration til at udføre det Arbejde, som han har kaldet mig til, saaledes at Værket maa gaa fremad og hans Navn forherliges. Jeg imødeser med Glæde den Tid, da jeg vil faa Lejlighed til at møde Eder i Eders respektive Konferencer.

Jeg er fuldtud overbevist om, at jeg vil blive godt og venligt modtaget, og at jeg ligesom mine Forgjængere i denne Stilling vil blive understøttet og opholdt af Eder gjennem Eders Tro, Eders Forbønner og Eders gode Arbejde. Jeg kan forsikre Eder om, at det vil være mig en stor Glæde at se Eder og høre Eders Røst og fremfor Alt at lære Eders Hengivenhed at kjende for den Sag, I have sluttet Eder til. Imidlertid vil jeg nu alvorligt og inderligt formane alle Kirkens Medlemmer til at holde endnu mere fast end nogensinde ved Evangeliet, som I have annammet, og som er i Stand til at frelse Eders Sjæle. Være trofaste og nidkjære i Efterlevelsen af de Bud og Love, som I have paataget Eder, da I nedgik i Daabens Vande; stræb altid efter at holde Herrens Befalinger; søg ved stadig Bøn og i ærlig Attraa at overvinde den menneskelige Naturs Svagheder, og indret Eders Liv efter de Lærdomme og Principper, som Kristus har givet, og hvorpaa evigt Liv beror.

Lev i Kjærlighed og Overbærenhed med hverandre, som det sømmer sig Herrens Disciple; understøt og forsvar hverandre i al Retfærdighed, og være taalmodige og tilgivende overfor hverandres Svagheder.

Lad Eders Opførsel være upaaklagelig, og lad Eders Exempel tale højt til Alle om den hellige Religion, I have annammet, saa at Andre, som se Eders oprigtige og ærlige Vandel, kunne tilskyndes til ligesom I at blive den Herres Jesu tro Efterfølgere. Styrk de Grene, hvortil I høre. Udfold Zions Banner i Eders Fædreland. Søg med Iver at

erhverve Eder en saadan Tro og Kraft, at I kunne blive i Stand til at staa alene i Jesu Kristi Vidnesbyrd og i Kundskaben om, at det er Sandhed, at Evangeliet er gjengivet ved Profeten Joseph Smith. Hjælp og bistaa Kirkens Ældster i deres Missionsarbejde, saa vidt det er Eder muligt. Støt navnlig Konferencens og Missionens Præsidenter i Udførelsen af deres hellige Gjerning. Viis ligeledes de lokale Myndigheder Respekt, og lad Brødrene være ivrige efter at gjøre sig værdige til at modtage det hellige Præstedømme og siden ære deres Kald for Herren. Være nidkjære i Udførelsen af de Pligter, som blive paalagte Eder. Lad Enhver bære sin Del af den Byrde, der paahviler Menigheden, nemlig Vedligeholdelsen og Opbyggelsen af de Organisationer og Grene af Kirken, hvortil han hører, saaledes at de omrejsende Ældsters Tid i større Grad kan benyttes til at bringe Evangeliet til Andre, som endnu befinde sig i Vantro og Mørke.

Maa Sandhedens Lys altid oplyse Sindet og straale ud af Ansigtet paa den Allerhøjestes Hellige, og maa Kundskaben om Gud, vor Fader, og hans Søn, Jesus Kristus, forøges i deres Hjerter formedelst den Helligaands Kraft for evigt, saaledes at de tilsidst, som Følge af deres rene og hellige Levnet, maa blive løftede op og herliggjorte ved Faderens højre Haand i Himmeriges Rige.

Hyrum M. Smith.

Missionsnyheder.

Afløsning. Ældsterne Mikkel A. Mikkelsen og Carl L. Albrechtsen, som begge have virket 2 Aar i Missionens Tjeneste i Aarhus Konference, ere løste med Tilladelse til at rejse hjem. De forlode Liverpool den 12. November med Dampskibet „Corsican".

Ankomst. Ældsterne P. Eugene Johansen og Ernest E. Jensen, begge fra Castle Dale, Utah, ankom til Kjøbenhavn den 1. November for at virke i den skandinaviske Mission.

Beskikkelse. P. Eugene Johansen er beskikket til at arbejde i Kristiania Konference og Ernest E. Jensen i Aarhus Konference.

Forflyttelse. Ældste L. W. Johnson er løst fra at arbejde i Trondhjems Konference og beskikket til at virke iblandt sine Slægtninge i Danmark.

— Man forkaster ikke Lægevidenskaben, fordi der er Kvaksalvere, og man har heller ikke Ret til at forkaste Religionen, fordi der er falske og ugudelige Religionsbekjendere. D.

Efteraarskonferencen i Kjøbenhavn.

Konferencens første Møde afholdtes Lørdag Aften den 11. Oktober og aabnedes med Salmen: „Se paa Zion, Herrens Værk". Bøn af Ældste Niels Hansen, hvorefter Salmen: „Vaagn, min Sanger, af din Slummer" blev afsungen.

Konferencepræsident N. L. Hansen bød de Forsamlede Velkommen, hvorefter følgende Grensforstandere aflagde Rapporter over Arbejdet i deres respektive Grene:. Helsingør: Joseph E. Jensen; Holbæk: Robert H. Sørensen; Næstved og Slagelse: Simon Christensen; Nykjøbing F.: Niels Hansen, og Bornholm: Daniel C. Jensen.

Koret sang til Afvexling: „Min Gud er mit Lys", hvorefter Ældste A. H. Knebelau afgav Rapport over sit Arbejde og bar sit Vidnesbyrd.

Præs. N. L. Hansen aflagde Rapport over Arbejdet i Kjøbenhavns Gren, hvorefter Missionspræsident Martin Christophersen gjorde nogle Slutningsbemærkninger og udtalte sin Tilfredshed med det udførte Arbejde. Mødet sluttedes med Salmen: „Jorden med sit Blomsterflor". Taksigelse af Ældste John W. Christensen.

Søndag Formiddag Kl. 10 afholdtes en Søndagsskolekonference, der aabnedes med Sangen: „Jeg tjener Gud, mens jeg er ung", Bøn af Ældste Axel Jensen. Derefter Sangen: „I Dag skinner Solen".

Efter at Præs. N. L. Hansen havde budt Forsamlingen Velkommen, aflagdes Rapporter fra følgende Søndagsskoler: Helsingør: Jos. E. Jensen; Holbæk: Robert H. Sørensen; Bornholm: Daniel C. Jensen; Søborg: Jesse H. Nielsen, og Kjøbenhavn: Thorvald Petersen.

Til Afvexling blev Sangen: „Kjære Barn, din Gud er nær dig" afsungen, hvorefter Kjøbenhavns Søndagsskole gav et interessant og godt udført Program, bestaaende af Korlæsning, Klasseøvelser, Deklamationer og Sange. Søborg Søndagsskole var tilstede og udførte en Korlæsning, og en lille Pige fra samme Skole, Vera Szybrovsky, sang en Sang. Konferencepræsident N. L. Hansen talte om Søndagsskolens Udbredelse og dens velsignelsesrige Virksomhed.

Missionspræsident M. Christophersen udtalte sin Tilfredshed med Rapporterne og det gode Program og sagde, at Søndagsskolen var Kirkens største og en af dens vigtigste Organisationer; thi der blive de Unge undervijste i saadanne Ting, som ville være dem en Støtte gjennem Livet og hjælpe dem til at opnaa en Frelse i Guds Rige. Skolen sluttedes med Sangen: „Nu er Somrens Tid forbi". Taksigelse af Ældste Robert H. Sørensen.

Søndag Eftermiddag Kl. 2. Mødet aabnedes med Salmen: „Hør i din Enbaarnes Navn", Bøn af Ældste Alvin R. Christophersen. Derefter Salmen: „O, Helligaand, mit Liv, min Lyst".

Præs. N. L. Hansen aflagde Rapport over Arbejdet i Konferencen

som et Hele i de sidste sex Maaneder. 15 Missionærer have i den Tid uddelt 68,313 Skrifter, omsat 2,835 Bøger, besøgt 37,393 Fremmedes Huse, havt 1,422 evangeliske Samtaler og holdt 312 Møder, døbt 23, ordineret 18, velsignet 13 Børn og udelukket 2 Medlemmer. Konferencen har nu 798 Medlemmer, hvoraf 550 tilhøre Kjøbenhavns Gren.

Præs. M. Christophersen foreslog dernæst Kirkens Generalautoriteter, saaledes som de bleve vedtagne ved den sidst afholdte Konference i Salt Lake City, hvorefter Missionens og Konferencens Autoriteter foresloges som følger: Hyrum M. Smith som Præsident over den europæiske Mission, Martin Christophersen som Præsident over den skandinaviske Mission med John S. Hansen som Translatør og Redaktionssekretær ved „Skandinaviens Stjerne" og Jesse H. Nielsen som Missionssekretær. Da Konferencepræsident N. L. Hansens Missionstid snart er omme, blev han afløst paa den Maade, at han indtil sin Afrejse vedbliver at virke i sin Stilling, hvorefter Jesse H. Nielsen beskikkes til at indtage hans Plads. Alle disse Forslag vedtoges enstemmigt.

Præs. N. L. Hansen oplæste derefter Ældsternes Beskikkelser til de forskjellige Grene. Ældste A. H. Knebelau blev løst med Tilladelse til at rejse hjem, og Ældste Alfred E. Pedersen blev forflyttet til Aalborg Konference.

Kjøbenhavns Gren: N. L. Hansen, Forstander (til sin Hjemrejse, derefter Jesse H. Nielsen), med Peter W. Kjær, Leroy L. Larsen og Niels Hansen som Medarbejdere og Thorvald Nielsen som Leder af Sangkoret med N. C. Hansen som Medhjælper og Ingrid Christensen som Organist med Edna Christophersen som Medhjælper.

Helsingør Gren: Simon Christensen, Forstander, med Axel Jensen som Medarbejder.

Holbæk Gren: Robert H. Sørensen, Forstander, med Louis C. Jacobsen som Medarbejder.

Næstved og Slagelse Gren: Joseph E. Jensen, Forstander, med Otto N. Smith som Medarbejder.

Lolland-Falsters Gren: John W. Christensen, Forstander, med Martin G. Hansen som Medarbejder.

Bornholms Gren: Daniel C. Jensen, Forstander, med Aug. V. Nielsen som Medarbejder.

Følgende Ældster aflagde derefter korte Rapporter og bar deres Vidnesbyrd: Peter W. Kjær, Leroy L. Larsen og Alf. E. Pedersen fra Kjøbenhavn; Axel Jensen fra Helsingør; Louis C. Jacobsen fra Holbæk; Otto N. Smith fra Næstved; John W. Christensen fra Nykjøbing F. og Aug. V. Nielsen fra Bornholm. Ligeledes to nylig ankomne Brødre, Martin G. Hansen og Richard W. Jensen, samt Alvin R. Christophersen paa Besøg fra Aarhus.

Præsident M. Christophersen talte derefter til Forsamlingen. Han

sagde, at Antallet paa Missionærerne i denne Mission nu var meget lille i Forhold til tidligere Aar, men desuagtet var Fremgangen her meget god i Sammenligning med andre Missioner. Han talte om Evangeliets Indførelse i Skandinavien for 63 Aar siden og om sit Bekjendtskab med flere af de første skandinaviske Missionærer og Søskende.

Mødet sluttedes med Salmen: „O, Herre, lad mig komme frem". Taksigelse af Ældste Jesse H. Nielsen.

Søndag Aften Kl. 7. Mødet aabnedes med Salmen: „Morgenen saa dejlig oprinder paany". Bøn af Ældste Joseph E. Jensen. Derefter Salmen: „Fra Himlens høje Hvælv".

Ældste Jesse H. Nielsen sagde, at Mormonismen var grundlagt paa Aabenbaring fra Gud og maatte derfor have en fuldkommen Organisation og forkynde sande Principper. Han forklarede de Sidste-Dages Helliges Lære om Frelse for de Døde, hvorved hele Menneskeslægten gjennem dette Princip kunde opnaa Frelse, og viste, at den største Del af Menneskeheden vilde gaa fortabt, hvis dette Princip ikke var Sandhed.

Til Afvexling sang Koret: „Skal vi svigte vore Pligter".

Ældste John S. Hansen sagde, at sand Religion og sand Videnskab kunne forenes og maa stemme overens med hinanden; thi sand Religion er Guds Villie med Menneskene, og sand Videnskab er en rigtig Forstaaelse af de Love, hvorved Universet styres. Han viste, at Frelse ifølge Mormonismen betyder en evig Udvikling mod guddommelig Fuldkommenhed, og bar Vidnesbyrd om Evangeliets Gjengivelse og Forkyndelse i disse Dage.

Koret sang: „Kjærlighed er Lysets Kilde". Taksigelse af Ældste A. H. Knebelau, hvorefter Koret sang: „Mester, se Uvejret truer".

Mandag Aften den 13. Oktober Kl. 8. Mødet aabnedes med Salmen: „Fryd dig, o Jord", Bøn af Ældste Simon Christensen, hvorefter Salmen: „O, kom, du Zions Konge, kom".

Følgende Brødre og Søstre aflagde derefter Rapporter over deres Virksomhed og udtalte deres Tilfredshed med at virke i Herrens Tjeneste: Br. Anthon Christensen, de unge Mænds Forening; Søster Bothilde Mikkelsen, de unge Kvinders Forening; Søster Marie Christensen, den kvindelige Hjælpeforening, og Br. Thorvald Nielsen, Sangkoret.

Præs. N. L. Hansen takkede Bestyrelsen af de forskjellige lokale Organisationer og disses Medlemmer for det gode Arbejde, de havde udført i de sidste sex Maaneder, og opmuntrede dem til at fortsætte paa samme Maade.

Koret sang til Afvexling: „Zion, naar paa dig jeg tænker", hvorefter Ældsterne Joseph E. Jensen, A. H. Knebelau og Alf. E. Pedersen gjorde nogle Bemærkninger. To unge Søstre sang en Duet, hvorefter Mødet sluttedes med Salmen: „Hav Tak for Profeten, du sendte". Taksigelse af Præsident M. Christophersen.

Præstedømsmøder for Missionærerne afholdtes Mandag og Tirsdag Formiddag, hvor detaillerede Rapporter aflagdes, og mange gode Raad og Instruktioner bleve givne.

Fredag Aften den 10. Oktober afholdt den kvindelige Hjælpeforening en særdeles vellykket og fornøjelig Basar, der gav et Udbytte af 190 Kr. Netto, hvilket er betydeligt mere end ved tidligere Lejligheder.

Tirsdag Aften den 14. Oktober gav Sangkoret en Aftenunderholdning og Koncert, der havde trukket fuldt Hus, og det ypperlige og vel udførte Program blev modtaget med udelt Tilfredshed og Paaskjønnelse af Alle.

Konferenceugen sluttedes Onsdag Aften den 15. Oktober med en selskabelig Sammenkomst, arrangeret af Ungdomsforeningen. De Tilstedeværende beværtedes med Chokolade og Kager, og et improviseret Program udførtes.

Robert H. Sørensen,
Skriver.

Menneskeslægtens Alder.

Hvor længe Mennesket har været paa Jorden er et Spørgsmaal, som til alle Tider har beskjæftiget den lærde Verden, og man synes ikke at være Besvarelsen stort nærmere i Dag end den Gang, da Geologerne først begyndte at fremsætte den Anskuelse, at Menneskeslægtens Alder er meget høj. Nogle Geologer have udtalt den Formodning, at Menneskets Oprindelse gaar meget længere tilbage i Tiden, end de historiske Optegnelser i Bibelen give Beretning om, og denne Theori synes derfor at drage den bibelske Fremstilling af Guds Handlemaade med Menneskene i Tvivl.

De fleste Bibelforskere vare før den senere Tids geologiske Opdagelser komne til den Slutning, at Bibelens Beretning om Menneskeslægten strækker sig over en Periode af omtrent 6000 Aar. Dette Resultat er kun rigtigt under den Forudsætning, at der ikke fandtes menneskelige Væsener paa Jorden før den Tid, paa hvilken de i første Mosebog meddelte Begivenheder fandt Sted. Dette er den almindelige Opfattelse, erhvervet ved et grundigt Studium af Bibelen, og den synes at hvile paa et solidt bibelsk Grundlag. Desuagtet behøver den Tanke, at der har levet andre Menneskeracer paa Jorden, som ikke omtales i denne Beretning, aldeles ikke at være i Strid med Bibelen. Den udelukker ikke Muligheden af, at der før Adam har levet Mennesker, overfor hvem den Almægtige maaske ikke handlede paa en saadan Maade, at Efterverdenen vilde have nogen Nytte af at blive bekjendt dermed, og Refaiterne, Samsummiterne og Emiterne (1. Moseb. 14:5, 5. Mos. 2:11, 20, 21) have muligvis været Efterkommere af en saadan Race.

De geologiske Beviser, som menes at tyde paa, at Menneskene have levet meget længere paa Jorden, end Bibelen lader formode, bestaa hovedsagelig af Fund af menneskelige Skeletdele i Jordlag, der antages

at være meget ældre end 6000 Aar. Et lignende Argument er bygget paa Evolutionstheorien eller Udviklingslæren, nemlig at Mennesket har udviklet sig fra lavere staaende Dyr, og at en saadan Udvikling kræver en meget lang Tid.

Nyere Opdagelser have dog beredt Evolutionisterne store Vanskeligheder. De enormt lange Tidsperioder, der ere nødvendige, for at disse Opdagelser kunne forklares paa den Maade, som de ville have dem forstaaet, faar det til at svimle for den mest levende Fantasi. Et Tilfælde af denne Slags er fornylig forekommet i England. Man har der opdaget det ældste af alle Menneskeskeletter i et Jordlag, hvis Beskaffenhed synes at tyde paa, at det stammer fra den geologiske Periode, da Rullestensleret og Istidens Sand mødes. De ere overdækkede af tykke Kridtlag og disse igjen af Jord. Paa Grundlag heraf har Prof. Keith beregnet, at dette Menneske maa have levet for saadan noget som 300,000 eller 400,000 Aar siden! Er dette Tilfældet, da har Mennesket forandret sig meget lidt siden den Tid; thi Prof. Keith siger om dette Skelet:

„Der er, som De ser, den 3. Hovedfold, der staar i Forbindelse med Taleevnen. Den er særlig godt udviklet, hvoraf man kan slutte, at vor Ven tilhørte et Samfund, der stod paa et højt Kulturtrin. Panden er skraa, men temmelig lig vore Pander. Her er et Stykke af den — Benet over Øjenhulen — og De ser, at det ikke har en saa yderliggaaende og truende Form som hos „Neanderthal"-Mennesket. Det mærkeligste er, at der er saa stor Lighed mellem dette Fortidsmenneske og os selv. Det meget senere „Neanderthal"-Menneske er saa at sige helt gammeldags, medens denne Mand efter Skelettet at dømme i Form og Aandsevner tilhører vor egen Tid. Dersom vore Formodninger ere rigtige, saa betyder dette, at Nutidsmennesket i fysisk Henseende var en udviklet Skabning allerede før Istidens Begyndelse. To Mennesketyper have saaledes existeret Side om Side, men kun den ene af dem er vedbleven at leve."

Den store Ælde, som dette Skeletfund siges at have, er en Formodning, der hviler paa meget svage Fødder. Der er flere meget usikre Led i Beregningen — hvor længe det er, siden den omtalte Istid existerede, hvor langt man skal gaa tilbage i Tiden for at finde en Begravelsesmaade, som svarer til den, der har været anvendt overfor dette Skelet, og Umuligheden af, at det kan være bleven begravet der paa et langt senere Tidspunkt.

Ingen veed, naar de forskjellige senere Isperioder fandt Sted. Den sidste kan maaske have været senere end Syndfloden, der omtales i 1. Moseb., og i saa Fald behøver dette Skelet ikke at være ældre end de 6000 Aar, som Menneskeslægtens Historie almindeligt antages at strække sig over.

Den høje Udvikling, som dette Fortidsmenneske har naaet, viser, at den foreslaaede Evolutionstheori, der lader Mennesket nedstamme fra abelignende Forfædre i en forholdsvis sen Tidsperiode, er uholdbar. Idet Evolutionisterne forkaste denne Opfattelse, maa de nu regne med

utallige Millioner af Aar for at forklare den høje Udvikling hos dette Menneske, hvis Skelet er fundet i Istidens Sand. Det vil sige, man maa have en større Tro og en frodigere Indbildningskraft for at kunne tro paa Evolutionstheorien end paa den bibelske Beretning.

Ifølge Bibelforskeres Opfattelse maa Skabelseshistorien læses om og om igjen for tilfulde at kunne forstaas. De sige, at i det første Vers af 1. Moseb. læse vi, at Gud skabte Himlen og Jorden, og de paastaa, at i det næste Vers faa vi at vide, at Jorden „blev" (ikke „var") „øde og tom". Derefter følger en Beretning om, hvorledes Jorden igjen blev indrettet til et passende Opholdssted for den nuværende Menneskeslægt.

Der er mange Ting, der taler for, at denne Læsemaade er den rigtige. Udtrykket „øde og tom" (hebraisk »tohu vabohu«) benyttes altid i Skriften til at betegne en Ødelæggelsestilstand, der er bragt over Menneskene paa Grund af Synd. For Ex. i Es. 34 : 11 læse vi, at Gud skal gjøre Edoms Land „øde" og lig en „Ørk" (hebraisk »tohu vabohu«). Esaias siger endvidere, at Gud ikke skabte Jorden »tohu« eller øde. Da den udgik fra Skaberens Haand, var den ikke „øde og tom". Denne Tilstand kom den i paa et senere Stadium før Adams og Evas Komme. Dette er den Opfattelse som flere fremragende Bibelstudenter nu hylde. De tilføje, at Bibelen ikke gjør noget Forsøg paa at give os en Kronologi, hvorved det Tidspunkt kan beregnes, da vore første Forældre levede. Hvis denne Forklaring er rigtig, er der ingen Uoverensstemmelse mellem den hellige Skrift og Geologien.

Deseret News.

Dødsfald.

Broder Anders Nielsen døde den 22. Juni i Midvale, Utah, som Følge af et Fald paa en Jernbaneskinne. Br. Nielsen blev født den 5. November 1845 i Nørre-Sandager, Danmark, annammede Evangeliet som ganske ung og virkede i 16—18 Aars Alderen som lokal Missionær i sit Fødeland. Han har været gift to Gange og er Fader til 16 Børn, hvoraf de 10 leve i Amerika, medens en Søn endnu opholder sig i Danmark. Br. Nielsen emigrerede til Utah i 1804 og døde som en trofast Sidste-Dages Hellig.

— Ældste Jacob Hansen døde i sit Hjem i Bear River City, Utah, den 5. August og begravedes sammesteds under stor Deltagelse. Broder Hansen blev født i Kløvertofte, Kjøbenhavns Amt, den 21. November 1842, forenede sig med Kirken i 1866 og emigrerede det følgende Aar til Utah. I Aarene 1879—81 og 1886—88 virkede han som Missionær i Kjøbenhavns Konference og udførte et stort Arbejde for Herrens Værks Fremme. Han efterlader sig Hustru og 8 Børn.

„Bikuben".

— Søster Hedvig C. Christensen, f. Jeppesen, døde den 22. August i Elsinore, Utah, efter længere Tids Sygeleje og blev begravet sammesteds under stor Deltagelse. Søster Christensen blev født den 6. Juli 1877, annammede Evangeliet i 1893 og emigrerede til Utah i

Aaret 1900, hvor hun to Aar senere indgik Ægteskab med Peter C. Christensen i Elsinore. Hun efterlader sig 4 Børn og en sørgende Ægtefælle.

Missionærernes Rapport for Oktober 1913.

Konferencepræsident	Konference	Antal Missionærer	Skrifter omsatte	Bøger omsatte	Fremmedes Hjem besøgte	Evangeliske Samtaler	Møder afholdte	Døbte	Ordinerede	Børn velsignede
William Jensen	Aalborg	7	6062	54	2508	127	51	2	1	
Peter H. Sørensen	Aarhus	15	9474	69	4616	323	116	1		
N. L. Hansen	Kjøbenhavn	14	9305	510	4308	179	93	1		
C. M. Nielsen	Kristiania	18	7742	72	2055	441	204	5	1	3
Ole Andersen	Bergen	11	2698	62	1619	323	87	5		2
James C. Bolander	Trondhjem	8	2630	61	1232	145	70			
Totalsum for Missionen		73	37911	828	16338	1538	621	14	2	5

Ovenstaaende Rapport for Oktober viser, at det største Arbejde gjennemsnitlig pr. Missionær er udført i følgende Konferencer:

1. Skrifter uddelte.

1. Aalborg Konf. 866, 2. Kjøbenhavns Konf. 665.

2. Bøger omsatte.

1. Kjøbenhavns Konf. 36, 2. Aalborg Konf. 8.

3. Fremmedes Huse besøgte.

1. Aalborg Konf. 358, 2. Aarhus Konf. 308.

4. Evangeliske Samtaler.

1. Bergens Konf. 29, 2. Kristiania Konf. 24.

Rettelse.

I sidste Nr. af „Stjernen", Side 327, 18. Linie fra neden staar: „samme Oprindelse eller Rod som »Ulfilas« og »skeirjan«;" læs: „samme Oprindelse eller Rod som »skeirjan« i Ulfilas Bibeloversættelse".

Indhold:

Udgivet og forlagt af Martin Christophersen, Korsgade 11, Kjøbenhavn N.

Trykt hos F. E. Bording (V. Petersen.)